

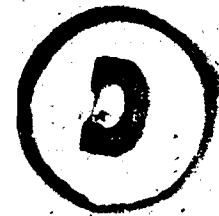
1648

புறவாசல் 21.

பகுதி 2.

பகுதி 5

Sept. 1937

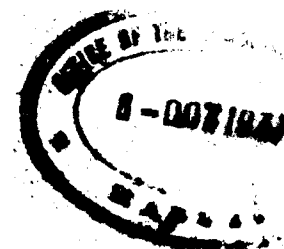
புறவாசல், புறவாசல்.

11/2/1937

14764/

பாலர் கல்வி

(தென் இந்திய ஆசிரியர் சங்கத்தின்
மாதாந்தரத் தமிழ்ப் பத்திரிகை).

சுஸ்வரஸ் ஆவணியர்
- SEPTEMBER 1937 -

பிரசுர கர்த்தர்கள் :

தென் இந்திய ஆசிரியர் சங்கம்

41, சிங்கராச்சாரி தெரு, திருவல்லிக்கேணி, மதராஸ்.

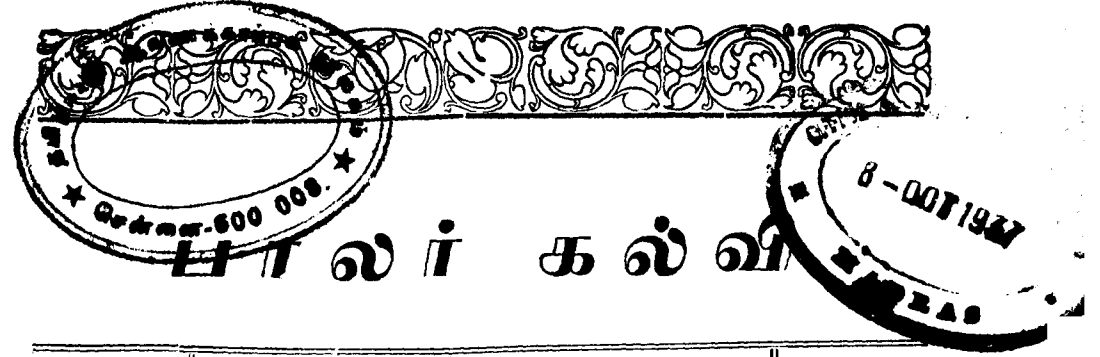
பொருளடக்கம்

	பக்கம்
1. பாஷையும் பாஷைப்பாட புத்தக விஷயங்களும் ... —எஸ். ஜெகன்னாதன்	109
2. ஆரம்பக் கல்வி —K. S. சந்திரசேகரன் M.A.L.T.,	120
3. குழந்தைகளின் கைவேலை —கே. சுவர்ணவல்லி	181
4. பத்திராதிபர் குறிப்புகள்	188

கௌரவப் பத்திராதிபர்கள்

S. K. யக்ஞநாராயண அய்யர்
M. S. சபேச அய்யர்
M. S. கோடல்வரன்
G. சீனுவாசாசாரியார்
V. K. செளரிராஜன்
Mrs. கிரிசந்தரி
S. T. ராமானுஜம்
V. குருசாமி சாஸ்திரிகள்
G. P. ஜேம்ஸ்
K. S. செங்கல்வராயன்
A. சுந்தரேச அய்யர்
Rev. A. ஷால்ஸ்
M. J. சற்குணம்
S. நடராஜன்

—தீர்வாகப் பத்திரிகாசிரியர்

தொகுதி 2	1937 ஸ்ரீ செப்டம்பர் மீ நவம்பர் ஸ்ரீ ஆவணி மீ	பகுதி 5
----------	---	---------

பாஷையும் பாஷைப்பாட புத்தக விஷயங்களும்

S. ஜகந்நாதன், டீசர்ஸ் காலேஜ், சைதாப்பேட்டை

பாஷைப் பாட திட்டத்தின் நோக்கமானது எப்படி காலக் கிரமத்தில் மாறி மாறி வருகின்றது என்று முன்பு சொல்ல நேரிட்டது. அதாவது வந்து போன கடிதத்தைப் படிக்கத் தெரிந்து கொள்வது, ஐந்தாவது வகுப்புப் புஸ்தகத்தைப் படித்துத் தெரிந்து கொள்வது, தினசரிப் பத்திரிகையிலுள்ள சில பகுதிகளில் படிக்கத் தெரிந்துகொள்வது என்று படிப்படியாக மாறி வந்திருக்கிறது. மேலும் தினசரிப் பத்திரிகை வார்த்தைகளுக்கும் பாட புஸ்தகத்து வார்த்தைகளுக்கும் ஒற்றுமையும் வேற்றுமையும் காணப்படுகின்றன. வேற்றுமையே அதிகமாயுள்ளன. இதற்குக் காரணம் பாட புஸ்தகத்துப் பாடங்களுக்கும் தினசரிப் பத்திரிகை விஷயங்களுக்கும் வித்தியாசமிருப்பதனால் தான் பாட புஸ்தகங்களில் பாஷை வளர்ச்சிக்குமன்றி பொது அறிவு வளர்ச்சிக்கும் அதிக மேம்பாடு காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொது அறிவு சம்பந்தமான விஷயங்களை சில பாடங்களில் அமைத்துக்கொண்டுள்ளார்கள். முக்கியமாக அவை பொருள், பாடம், தாவரம், ஜீவவர்க்கம், தேச சரித்திரம், பூகோளம், இயற்கைத் தோற்றம், சுகாதாரம், ஐக்கியம், அரசியல் போன்ற சிலவைகளுக்குள் அடங்கியுள்ளன. இவ்விஷயங்களில் சில விஷயங்களே தினசரிப் பத்திரிகையில் காணப்படுகின்றன. பாட புஸ்தகங்களில் பெரியார் சரித்திரம், பண்டிகைகள், புராணக் கதைகள், கட்டுக்கதைகள் இவைகளும் காணப்படுகின்றன.

பொது அறிவு விஷயங்களும், பாஷையும்

பொது அறிவு சம்பந்தமான பாடங்களை பாஷைப் பாடத்தில் சேர்ப்பது என்பது தற்கால வழக்கமாக இருந்து வருகிறது. ஒவ்வொரு

விஷய சம்பந்தமான ஒவ்வொரு பாடமாவது பாஷைப் பாடத்தில் இருக்க வேண்டும். ஏனெனில் ஒரு புஸ்தகமாவது கிராமக் குழந்தை படித்தாக வேண்டும் என்ற கொள்கை முன் நின்றுகொண்டிருந்தது. ஆயினும் பொது அறிவு விஷயங்களைக் கற்றுக் கொடுக்க பிரத்தியேகமான நேரமும் கால அட்டவணியில் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாஷைப் பாட நேரத்தில் பொது அறிவு பாடத்தைப் பற்றிக் கற்றுக்கொடுக்காமல் எடுத்துக் கொண்ட விஷயத்தை பரிசுஷ செய்து பார்க்கவும், நேரில் நிதர்சனமாகக் கற்றுக் கொடுக்கவும் பெரும்பாலான நேரம் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. ஆகவே பாஷை வளர்ச்சிக்கு ஏற்ற நேரம் எடுத்துக்கொள்ள சாத்தியப் படவில்லை. இம்மாதிரி பாடங்கள் மூலமாகவும் பாஷையில் அதிகம் ஊக்கமும் உற்சாகமும் கொடுக்கச் சாத்தியமுமில்லை. மேலே சொன்ன நோக்கங்களோடு பாஷையில் தேர்ச்சியடையும்படி செய்வது என்பதும் ஒரு பொது நோக்கமாகத்தான் இருக்கவேண்டும். அது வெளிப்படையாகக் குறிக்கப்படவில்லை. அது முக்கியமான பெருத்த நோக்கமாகத் தான் இருந்திருக்க வேண்டும்.

செய்யுளும் வசனமும்

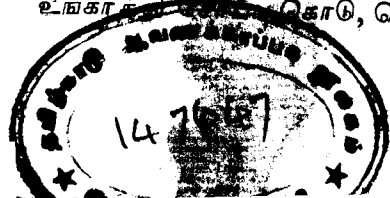
முன்னூலில் புலவர்கள் செய்யுள் மூலமாகவே பாஷையை உயர்ந்த ஸ்திதிக்குக் கொண்டுவந்து வைத்தார்கள். நாளாக நாளாக ஜனத்தொகை அதிகமாக அதிகமாக எல்லோரும் அச்செய்யுள் மூலமாகப் பாஷையைக் கற்றுத் தேர்ச்சியடைவது என்பது சாத்தியமாகவில்லை. ஆகவே வசன ரூபமான புஸ்தகங்கள் வெளி வரலாயின. இப்புஸ்தகங்களுக்கும் நடை, பாஷை, பத்திரிகை பாஷை இவைகளுக்கும் தாரதம்மியம் காணப்படலாயின. சுத்தத் தமிழ், பண்டிதர் தமிழ் என்பவைகளைப்பொது மக்கள் சுலபமாகக் கிரகிக்கவில்லை. ஆகவே இதிலிருந்தும் சற்றும் விலகி வேறொரு மார்க்கத்தைக் கைப்பிடிக்க நேரிடுகிறது.

பெற்றோரும், குழந்தைகள் பாஷையும்

ஆரம்பத்தில் தாய் தகப்பனரிடமிருந்தே குழந்தைக்குப் பாஷா ஞானம் ஏற்படுகிறது. காலக் கிரமத்தில் வீட்டில் பல் பேர் பேசும் பாஷையைக் கேட்டுக் குழந்தையின் பாஷையும் வளருகிறது. சில சந்தர்ப்பங்களில் தாய் தகப்பன்மார்கள் தமக்குத் தெரியாமலே தீங்கு புரிய நேரிடுகிறது. கோபத்தில் பிறரை அடட்டுதல், விரட்டுதல், மிரட்டுதல், வெய்தல் முதலானவை சம்பந்தப்பட்ட பாஷையை உபயோகிக்கிறோம். அவற்றையும் குழந்தை கவனிக்கிறது. சில சமயங்களில் தன்னையும் இம் மாதிரி பயப்படுத்தி செய்து விடுவார்களோ என்ற ஏக்கத்தால் உள் ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று சொல்லப்பார்க்கிறது.

உங்காத்து ஜலம் கொடு, குடிக்கிறேன்.

உங்காத்து ஜலம் கொடு, கொண்டுவைத்து விடுகிறேன்.

உள்ளதைச் சொல்லுவதற்கு இடங்கொடுக்கவேண்டும். சில சமயங்களில் உள்ளதை உள்ளபடி சொல்லுகிறது நமக்கு சந்தோஷத்தைத் தருகிறது. சிலர் சாமர்த்தியமாகச் சொல்லி ஏமாற்றித் தப்பித்துக் கொண்டதைப்பற்றியே கொண்டாடி சந்தோஷிக்கிறார்கள். அதனால் பின்னால் பாதகம் ஏற்படும். குழந்தையும் அம்முறையையே பின்பற்ற முன் வந்து விடும். ஆகவே சரியான பாஷையை உள்ளத்தில் உள்ள எண்ணத்தையே பேச்சு மூலமாகச் சொல்ல பெற்றோர்கள் இடங்கொடுக்க வேண்டும். மேலும் மரியாதை, அன்பு, வணக்கம், பிரியம், பக்தி, தயை நிரம்பிய பேச்சுகளும் கற்க இடங்கொடுக்க வேண்டும். இவைகளை விளங்கும் பாடங்கள் பாஷைப் பாடங்களில் ஆரம்ப முதற்கொண்டே சிறு சிறு பாடங்களாகச் சேர்க்கப்பட வேண்டும். “சொன்னதைச் சொல்லுமாம் கிளிப்பிள்ளை” முனிவர் ஆசிரமத்துக் கிளிப்பிள்ளை வந்தவர்களை செளக்கியமா வாருங்கள் உட்காருங்கள் என்று உபசாரம் செய்யும். கசாப்புக் கடைக்காரன் கிளி “அடி, பிடி, குத்து கொல்லு” என்று சொல்லும். சகவாசம், பழக்கம் இவைதான் காரணம். குழந்தையும் ஒரு கிளிப்பிள்ளை தான். சகவாச தோஷத்தால் பாஷை நல்லதும் கெட்டதுமாக மாறி விடுகிறது. பெற்றோர்கள் இதில் பெருத்த பாத்தியதையுள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள்.

கால நிலைமையை அறிதல் அவசியம்

உலகத்தில் சூரிய சந்திரன் தவிர மற்றவர்கள் ஒருவித மாறுதலையே அடைந்து வருகிறார்கள். ஒவ்வொரு துறையிலும் மாறுதல் ஏற்படுகிறதைக் காண்கிறோம். நமது கல்வித் துறையிலும் மாறுதல் ஏற்படும். நாமே அதை உணர்தல் ஏற்றதே.

i. நான் ஒரு தடவை காலஞ்சென்ற சாம்பியன் வார்த்தை திட்டத்தைப்பற்றி குறிப்பாகச் சொன்னேன். அந்த திட்டத்தோடு புஸ்தகத்திலுள்ள வார்த்தை திட்டத்தையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிற காலத்தில் அடியிற்கண்ட வார்த்தைகள் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட வாசக புஸ்தகத்தில் இருக்கவில்லை.

அக்கிராசனாதிபதி	உத்தேசம்	சமீபம்	நியமி
அடகு	உரிமை	சரியாக	பத்திரிகை
அடிக்கடி	கட்டு	சாயம்	பிரசங்கம்
அதிகாரம்	கதர்	சிபார்சு	முதலிய
			முஸ்லீம்
அனுதாபம்	கரகோஷம்	சுய ஆட்சி	யோகம்
அறிக்கை	தெரிவி	சுயேச்சை	வந்தனம்
அனுமதி	கலை	செய்தி	விக்கிரகம்
ஆதரி	காரியதரிசி	சேர்	வியாபாரம்
ஆகேஷ்பம்	குறிப்பு	தகுந்த	லாபநஷ்டம்
ஆகர்	கேள்வி	தயாரி	விவரம்

ii. தினசரிப் பேச்சுப் பழக்கத்தில் அடியிற்கண்ட சொற்களை உபயோகிக்க நேரிகிறது. இவை புஸ்தகங்களில் காணப்படவில்லை. இவை சரியான பதங்களாக விருப்பின் இவற்றை ஏன் படிக்கின்ற பாஷையிலும் சேர்த்துக்கொள்ளலாகாது?

தட்டுத்தடுமாறி	கொஞ்சநஞ்சமாக
கூளம் குப்பை	தாறுமாறாக
பொய்யும் புளும்	மட்டு மரியாதை
புளும் புனைச் சுருட்டும்	தட்டு முட்டு
அரை குறையாக	கண்டதுண்டமாக
சுக்குத் தூளாக	ஏட்டிக்குப் போட்டி.

iii. வாடு வெம்பு } இவை ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு வதகு கறுகி } நிலையைக் காட்டுகிறது போல ஒவ் அழகு காய்ந்து } வொரு சுபாவத்தைக் காட்டும் அவிந்து வெந்து } வார்த்தைகளைச் சேர்த்துக் காட்டி கனிந்து } பொருள் அல்லது நிலைமையை நைந்து } விளக்குவது அவசியம்.

சம்பாஷணையில் இம்மாதிரி சேர்க்கக் கூடிய வார்த்தை வரிசைகள்.

i. நனை, கும்மு, கசக்கு, தோய், அலசு, முறுக்கு, பிழி, மடி, உலர்த்து, உடுத்து, போர்த்துக்கொள்.

ii. புடை, சலி, மாஅரை, மாஇடி, சொழி, தூவு, கல, தூறுகிறது.

iii. முறுக்கு, நசுக்கு, பிழி, தெளியவை, கரையவிடு, கலக்கு, தேங்கவிடு, வடிக்கட்டு, ஆற்று, ஊற்று, ஒதுக்கு.

iv. பிள, ஓடி, வெட்டு, சீவு, உரி, துண்டுபோடு, முறி, நறுக்கு, அறு.

v. சிந்து, கொட்டு, உடை, பொறுக்கு, தேடு, விடு, சேர், கூறு, கட்டு, நிரவு.

vi. பின்னு, தேய், அலசு, துவட்டு. முடிபோடு, அவிழ், சொரி, தடவு.

vii. அடி, உதை, கிள்ளு, பிராண்டு, மோது, திருகு, உரி, பிரி, மடக்கு, வளை.

viii. அலம்பு, கொப்பனி, தேய், ஏப்பம், கொட்டாவி, தும்மு, வார்த்தியெடு, கக்கு, முச்சுவிடு, இறுமு, துப்பு, உமி, அழு, கத்து, புலம்பு, கதறு, கனை.

ix. காய்ச்சு, கடை, பிரையிடு, திரிந்து போகிறது.

x. உறுமு, மௌனமாயிரு, முக்கு, பாசாங்கு செய், வம்பு பேசு, ரகசியம் பேசு.

xi. ஊறவை, வேகவை, கொதிக்கவை, வறுத்து, தாளி, வதக்கு, துவட்டு.

xii. எம்பு, குதி, தாண்டு, பறி, உலுக்கு, ஆய்கிறது, கோக்கிறது, கொய்கிறது.

xiii. தோண்டு, வெட்டு, குடைந்து செல், இழை, துளை, செய், மட்டமாகச் செய், நிரப்பு.

xiv. போர்வை, மறைப்பு, தட்டி, விரிப்பு, திரை.

xv. அடுக்கு அடுக்கு, வரிசை வரிசை, எதிர் எதிர், முன்பின், பக்கம் பக்கமாக.

வடமொழிப் பதங்களும் எழுத்துக்களும்

இவ்விஷயத்திலும் வேறுபட்ட அபிப்பிராய மிருந்து வருகிறது. சிலர் இவற்றை விலக்கவேண்டும். தமிழ் தனிமொழி. இவ்வார்த்தைகளை விலக்கியே அவைகளுக்கேற்ற சுத்தத் தமிழ் வார்த்தைகள் அமைத்துக் கொள்ளலாம் என்கின்றனர். மற்றொரு பிரிவார் தமிழ் எழுதுவதில் பெரும்பாலும் சம்ஸ்கிருத பதங்களைப் பிரயோகிக்கின்றனர். இதுவும் தவறு என்றே நினைக்கிறேன். முற்காலத்து தமிழ் நூல்களில் வடமொழிப் பதங்களும் எழுத்துக்களும் கலந்துதான் தமிழ் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. தினசரிப் பழக்கத்தில் சகஜமாக வழங்கப்படுகிற பதங்களை புஸ்தகத்திலும் புகவிட்டு அவற்றைப் பரவ விடுவது இயல்பாகும். இரண்டொரு பதங்களில் சுத்தத் தமிழ் எழுத்தைச் சேர்ப்பதைவிட ஒரு கிரந்த எழுத்துச் சேர்ப்பதினாலே பதத்திற்கு ஒரு இனிமை ஏற்படுகிறது. மேலே சொன்ன இவ்விஷயங்கள் தர்க்கத்திற்கு மாத்திரம் உபயோகப்படுகின்றனவேயன்றி பாஷையை வளர்க்க எண்ணமுள்ளவர்கள் வடமொழிப் பதங்களையும் எழுத்துக்களையும் சமயத்திற்கேற்றவாறு சேர்த்துக்கொண்டே தான் வருகிறார்கள்.

தினசரிப் பாஷைப் பழக்கத்தில் ஆங்கிலப் பதங்கள் வெகு சீக்கிரமாகவும் கலப்பதாகவும் தமிழ்ப்பதங்களாகி விடுகின்றன. (உ-ம்). சைகிள், சோடா, சிம்னி, பென்சில், ரப்பர், ஸ்லீப், சினிமா. இங்கு காட்டிய பிரகாரம் பத்திரிகைகளிலும் புஸ்தகங்களிலும் எழுதப்பட்டு வருகின்றன. மற்றும் சில ஹிந்துஸ்தானிப் பதங்களும் தமிழ்ப் பதங்களாக மாறிவிடுகின்றன. பாஷை அபிவிருத்திக்கு இம்மாதிரி ஏற்பாடுகள் வேண்டித் தான் இருக்கின்றன. ஆரம்பப் பள்ளிக்கூட உபாத்தியாயர்களும் இவைகளைக் கவனித்தல் அவசியமாகும்.

சில மாதிரிப் பாடங்கள்

முதல் வகுப்பு இறுதியிலோ அல்லது இரண்டாம் வகுப்பு ஆரம்பத்திலோ கற்பிக்கப்படும் வாசக பாடங்கள் மிகச் சிறியவையாய் அமைக்கப்படவேண்டும். எல்லாப் பிள்ளைகளும் ஒருமுறை அந்தப் பாட நேரத்தில் உபாத்தியாயர் முன் வாசிக்கக்கூடியதாய் அமைக்கப்படவேண்டும்.

சம்பாஷணைக்கு ஏற்றவாறு படங்கள் அமையவேண்டும். ஒவ்வொரு பாடத்திலும் ஏதாவது புதுப் பதங்கள், எழுதுவதற்கு ஏற்ற பயிற்சிகள் இவையும் கலந்திருக்க வேண்டும். சாதாரணமான கொச்சைப் பாஷையை திருத்தியமைக்கவும், ஒரு புது விஷயம் தெரிந்துகொள்ளக் கூடியவையாயும் இருக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு உபாத்தியாயமும் பெற்றோர் என்ற நிலைமையில் தன் பிள்ளை எந்தெந்த விஷயங்களை நன்றாக கற்றுத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். எவற்றை வாசிக்கத் தெரிந்துகொண்டால் படிப்பில் ஒரு சந்தோஷம் ஏற்படும் என்று கவனிப்பாரானால் நல்ல எண்ணங்கள் மனதிற்கோன்றும். அவைகளைத் திரட்டி தன் பிள்ளையின் தேர்ச்சியில் உபயோகிக்கிறார். குழந்தைகள் இராஜ்ஜியத்திலும் இவை பயன்பட வேண்டுமென்றும் அவர் நினைக்கிறார். ஆகவே உபாத்தியாயங்கள் மூலமாகவே அவை குழந்தைகள் சமூகத்திலும் பரவ ஏற்பாடு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இப்பாடங்கள் வாசக புஸ்தகத்தில் இருக்கவேண்டுமென்பது அவசியமில்லை. எல்லாப் பாடங்களும் ஒரு சிறு புஸ்தகத்தில் அமைக்கப் படுவது கூடாத காரியம். ஆகவே இவை தனித்தனி அட்டைத்துண்டுகளில் எழுதி வைத்துக்கொண்டு பிள்ளைகளுக்குக் கொடுத்து பேசுபுப் பழக்கம், வாசிப்புப் பழக்கம், எழுத்துப் பழக்கம் இவற்றில் தேர்ச்சியடையும்படி செய்ய வேண்டுமென்பது அடியேனது தாழ்ந்த விருப்பம்.

பாடம் 1

மாமி! இதோ உங்கள் பாத்திரம்!

பத்திரம்! பத்திரம்!!

அம்மா உங்களிடம் பத்து ரூபாய் கொடுக்கச் சொன்னாள்.

இதோ பத்து ரூபாய் வாங்கிக்கொள்ளுங்கள்.

பணம் பத்திரம், பத்திரம்.

குழந்தாய் நீ சமத்து. ஜாக்கிரதையாய்ப் போய்வா.

பாடம் 2

குழந்தாய்! கொஞ்சம் ஜலம் கொண்டுவா. அம்மா! என் கை தவறி பாத்திரம் சிழே விழுந்துவிட்டது. ஜலம் கொட்டிவிட்டது.

தெரியாமல் செய்துவிட்டேன்.

நீ கோபிக்கவேண்டாம்.

இனிமேல் ஜாக்கிரதையாய் இருக்கிறேன்.

பாடம் 3

குழந்தாய் மெதுவாய்ச் சாப்பிடு.

எல்லோருக்கும் சாதம் பரமாறின பிறகு சாப்பிடு. எல்லோரும் எழுந்திருக்கும்போது எழுந்திரு.

எச்சில் கையை உதருகே.

சாதத்தை மென்று சாப்பிடு.

தீர்த்தம் குடிக்கும்பொழுது மெதுவாய்க் குடி.

சாப்பிட்ட பிறகு கை, வாய், கால் இவற்றை அலம்பு.

பாடம் 4

அம்மா! அம்மா!! மாமா வருகிறார்.

அண்ணா, வாருங்கள்! உட்காருங்கள்.

அம்மா சௌக்கியமா?

அப்பா சௌக்கியமா?

குழந்தைகள் சௌக்கியமா?

குழந்தாய்! மாமாவுக்கு விசிறி கொண்டுவா.

கை கால் அலம்ப ஜலம் கொண்டுவா.

குடிக்க தீர்த்தம் கொண்டுவா.

வெற்றிலைப் பாக்குத் தட்டு கொண்டுவா.

பாடம் 5

ஸரஸ்வதி! நான் ஊருக்குப் போய் வருகிறேன்.

நீ சமத்தாய் இரு.

நீங்கள் ஜாக்கிரதையாய்ப் போய் வாருங்கள்.

ஊருக்குப் போனதும் கடிதம்போடுங்கள்.

நான் சமத்தாய் இருக்கிறேன்.

பாடம் 6

புஸ்தகத்தின் மீது உன் கால் படக் கூடாது கால் பட்டால் புஸ்தகத்தைச் கையால் தொட்டு கண்களில் ஒத்திக் கொள்.

நடக்கிற வழியில் ஒன்றையும் போடாதே.

சாமான்களை வைக்கவேண்டிய இடத்தில் வை.

குழந்தை, பெரியவர்களை இடறிக்கொண்டு போகாதே.

இடறிவிட்டால் அவர்களைத் தொட்டு கண்களில் ஒத்திக்கொள்.

பாடம் 7

யாரும் வீட்டு வாசலில் எச்சில் இலை குப்பை இவைகளைப் போடக் கூடாது.

வீட்டு வாசலில் குழந்தைகள் மலம் கழிக்கக் கூடாது.

குப்பைத் தொட்டியில் குப்பையைப் போடுங்கள். இவைகளைத் தவறி நடந்தால் ஐந்து ரூபாய் அபராதம்.

பாடம் 8

கை இல்லா முடவனாச்சே.

கண் இல்லா குருடனாச்சே.

மக்களைப் பெற்ற தாயே.

இந்த ஏழைக்குக் கொஞ்சம் சோறுபோடு அம்மா!

ஐயோ பாவம்! ஜானகி கொஞ்சம் சாதம் கொண்டு போடு.

கையும் இல்லை கண்ணும் இல்லை ஐயோ பாவம்!

நீங்கள் நன்றாய் இருக்கவேண்டும். உங்கள் குழந்தை குட்டிகள் சௌக்கியமாய் இருக்க வேண்டும்.

பாடம் 9

சுவாமிக்கு கோவிர்தம் போட்டா கோவிர்தம்!

சுவாமி தர்மம் கொடுக்கிற கை எந்த க்கை?

சுவாமி தர்மம் கொடுக்கிற கையை முத்தம் கொடுத்து வா.

ஐயாவிடம் உனக்கு என்ன வேண்டும்.

தவிடு வேண்டுமா? பிண்ணாக்கு வேண்டுமா? புல் வேண்டுமா? வைக் கோல் வேண்டுமா? அரிசி வேண்டுமா? பணம் வேண்டுமா? ஐயா கட்டிக் கிழித்த பழசு வேண்டுமா?

பாடம் 10

அரசு மரத்துக்கிளி ஆசாரம் பேசுங்கிளி பாலன் வடிவேலன் கிளி பாடுதுபார் எல்லோரும் பாருங்களை பாருங்களே.

பாக்கு மரத்துக்கிளி பதங்கள் மெத்தப் பாடுங்கிளி மரசுதம் வளர்த்த கிளி மகிழ்வாக ஆடுது பார் எல்லோரும் பாருங்களே பாருங்களே.

பாடம் 11

ராமா! ராமா!! ராமா!!!

குட்டிக் கரணம் போடு.

மரத்தின் மேல் ஏறு, தேங்காய்ப் பறி.

எப்படி குடத்தில் தண்ணீர் கொண்டு போவாய், காட்டு.

ஏ ராமா! லங்காபுரி கோட்டை தாண்டு.

ஐயாவிடம் பிச்சை வாங்கி வா.

ஐயாவுக்கு ஸலாம் போடு.

பாடம் 12

பச்சைக் கிளியே அடி சின்னி.

பவழக் கொடியே அடி சின்னி.

என்னைத் தொடாதே அடி சின்னி.

என்பாவம் கொள்ளாதே அடி சின்னி.

ஆல்மரத்தடியே அடி சின்னி.

ஆறு மாதம் கார்த்தேன் அடி சின்னி.

இலவமரத்தடியே அடி சின்னி.

எட்டு மாதம் கார்த்தேன் அடி சின்னி.

என் முகம் பாராயோ அடி சின்னி.

என்னை மோசம் செய்யாதே அடி சின்னி.

பாடம் 13

அம்மா நல்ல சமாசாரம் வரப் போகிறது.

சந்தோஷ சமாசாரம் வரப் போகிறது.

ஐயாவுக்குத் தொப்பை தள்ளுகிறது.

உங்கள் பெரியமகனுக்கு பெரிய வேலை வரப் போகிறது.

ஒரு மாஸமாக நடக்கிறேனே. எனக்கு ஒரு பழந் துணி கொடுத்து அனுப்புங்கள். நான் போய் வருகிறேன்.

பாடம் 14

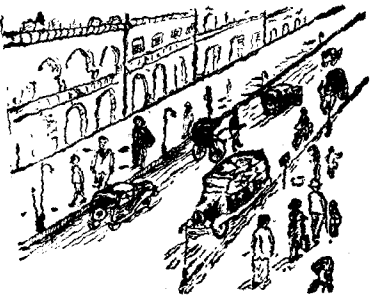
ஒருவன் பின் ஒருவனாகப்போ,
அப்பொழுது ஒரு நேர் வரிசையாய்
போகலாம்.
ஒரு வரிசையாகப்போனால் அழகாய்
இருக்கும்.
ஒரு வரிசைக்குள் நீ நுழைந்து போ
காதே.
ஒரு வரிசையைக் கலைக்காதே.
உபாத்தியாயரிடம் வரும்பொழுது
ஒருவன் பின் ஒருவராக வா.

பாடம் 15.

வாழைப்பழத் தோலியை நடக்கிற
இடத்தில் எறியாதே.
வழுக்கி விழுந்தால் காயம் ஏற்படும்.
வாழைப்பழத் தோலியை ஒரு புற
மாகப் போடு.
தோலியைப் பொறுக்கி குப்பைத்
தொட்டியில் போட்டுவிடு.

பாடம் 16

நீ சாலையில் ஜாக்கிரதையாய் நட
ந்து செல்.
சாப்பிடுகிற கை எது காட்டு.
அதற்கு வலது கை என்று பெயர்.
சாலையில் நீ வலது கைப்புறம் போ.
சாலையின் ஓரமாகப் போ.
வண்டிகள் இடதுகைப்புறம்போகும்.

எதிரிலிருந்து வண்டி வருகிறதா என்று கவனி.

வண்டி வந்தால் சாலையின் ஓரமாக ஒதுங்கு.

சாலையின் குறுக்கே ஓடாதே.

வண்டிகள் வராத சமயம் சாலையைத் தாண்டிப் போ.

நீ சிறுவன், நீ சாலையில் ஜாக்கிரதையாய் நடந்து போகவேண்டும்.

பாடம் 17

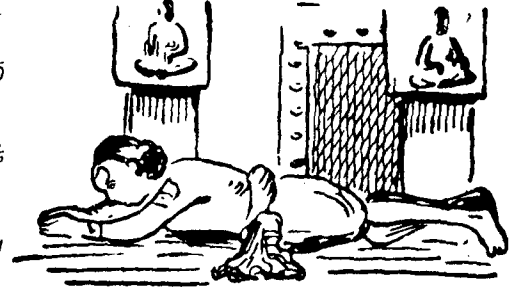
சுவாமி! பகவானே !!

நான் சமத்தாய் இருக்கிறேன்

நான் கெட்டிக்காரனாய் இரு
க்க வேண்டும்.

என் அம்மா அப்பா சௌக்
கியமாய் இருக்க வேண்டும்.

எல்லோரும் சௌக்கியமாய்
இருக்க வேண்டும்.

எனக்கு நல்ல புத்தி கொடுக்க வேண்டும்.

உங்களை நான் எப்போதும் ஞாபகத்தில் வைத்திருக்க வேண்டும்

பாடம் 18.

வினாயாடு

வினாயாடிக் கொண்டு

வினாயாடிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது

வினாயாடிக் கொண்டிருக்கையில்

குழந்தாய்! நீ சாயங்காலம் நன்றாய் ஓடிவினாயாடு.

உன் தம்பி தங்கையுடன் வினாயாடிக் கொண்டிரு.

குழந்தைகளே! உங்களுக்குப் பந்து வினாயாட ஆசையா? நீங்
கள் பந்து வினாயாடிக் கொண்டிருங்கள்.

நான் பந்து வினாயாடிக் கொண்டிருக்கும்பொழுது உள்ளே ஒரு
நாய் ஓடி வந்தது

நீ வினாயாடிக் கொண்டிருக்கையில் என்னஓடி வந்தது?

பட்டம் பறக்க விடு.

பட்டம் பறக்க விட்டுக் கொண்டு

பட்டம் பறக்க விட்டுக் கொண்டிருக்கும் பொழுது

பட்டம் பறக்க விட்டுக் கொண்டிருக்கையில்

(Allrights Reserved:)

(அடுத்த விஷயம்: பாடம் சொல்லுவதும் பாடம் கேட்பதும்)

ஆரம்பக் கல்வி

[சென்ற மேம் தஞ்சையில் கூடிய மாகாணக் கல்வி மகா காட்டில் Rev. Milton G. Kuolt என்னும் பெரியாரின் ஆங்கில சொற் பொழிவின் சாராம்சம்]

[K. S. சந்திரசேகரன் M.A.L.T., மொழி பெயர்த்தது.]

[சமீப காலத்தில் ஆரம்பக் கல்வியைப் பற்றி பலவித அபிப்
ராயங்களும், எண்ணங்களும், திட்டங்களும் வெளிவந்துள்ளன. ஆகை
யால் இச்சிறு வியாசத்தில், தற்கால இந்தியாவில் அனுஷ்டான முறை
யில் கொண்டு வரக்கூடிய சில மனவெழுச்சிகளை மட்டிலும் இங்கு குறிப்
பிடுகின்றேன். இச்சொற்பொழிவில் சில மொழிகள் எவ்வித அர்த்தத்தில்
உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை முதலில் தெளிவாக
அறிந்து கொள்ள வேண்டும். ஆரம்பக் கல்வி என்பது 5, 6 வயது முதல்
11, 12 வயது வரையிலுள்ள சாதாரண குழந்தைகளுக்கு அளிக்கப்படும்
கல்வியாகும். அதாவது ஐந்தாம் வகுப்பு வரை கொடுக்கப்படும் கல்வி
யாகும். கட்டாயக் கல்வி என்பது மேற் கூறப்பட்ட கல்வியி னெல்லைக்
குள் எம்முறையிலாவது குழந்தைகளைச் சேர்த்துக்கொள்வதாகும். அதா
வது எவ்வளவு பிள்ளைகளை 5-ம் வகுப்பு வரை படிக்கச் செய்வதான,
சாதாரணமாக எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர்களாகச் செய்வதாகும். வய
தடைந்து எழுதப் படிக்கத் தெரியாதவர்களை எவ்வழியிலாயினும் எழுதப்
படிக்கத் தெரிந்தவர்களாகச் செய்வது முதியோர் கல்வியாகும்.]

தற்கால இந்தியாவில், ஆடவர், பெண்டிர் முதலியோர் அனை
வரும் எல்லோரும் தத்தமக்குள் எவ்வித வேற்றுமையுமின்றி கல்வி
யறிவுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டியது அவசிய மென்று எல்லோர்
மனத்திலும் தோன்றி வருகிறது. ஆனால், சமீபத்தில் நடந்த தேர்தலில்
வாக்குரிமை பெற்ற அநேகருக்கு தங்கள் பெயரைக் கூட எழுதத் தெரி
யாமல் ஏற்பட்ட சங்கடங்களைப் பற்றி பத்திரிகை வாயிலாக அனைவரும்
அறிந்திருப்பீர்கள். வாக்காளர்களுக்கு எழுதப்படிக்குந் திறமை எவ்வளவு
அவசியமென்பதைப்பற்றி பல வருடங்களுக்கு முன்னரே தென் இந்திய
ஆசிரிய சங்கத்தின் வெள்ளி விழா புத்தகத்தில் ஆரம்பக் கல்வியைப்பற்றி
கட்டுரை யொன்றில் காணக்கிடக்கிறது. “பள்ளிக்கு போகக் கூடிய
வயதடைந்த எல்லாக் குழந்தைகளும் பள்ளிக்கூடம் ஒழுங்காக வரவேண்
டியதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் அதிகிக்கிரத்தில் செய்யப்பட வேண்
டும்; அவ்வாறு அவர்களைச் சேர்ப்பதுடன் நில்லாது, எக்காரணத்தி
னாலும் தடங்கல் ஏற்படாமல், ஐந்தாம் வகுப்புவரை அவர்கள் படிப்
பதற்கு வேண்டிய வழிகளைத் தேடவேண்டும். பள்ளியில் போதிக்கப்

படுவை, தன்னாடாளும் உரிமைபெற்று, பல துறைகளிலும் இன்னும்
அபிவிருத்தியடைய வேண்டிய முயற்சிகள் சில பிரஜைகளுக்கு உப
யோகமாகக் கூடியனவாய் இருத்தல் வேண்டும்.” என்று அதன்
ஆசிரியர் எழுதியிருக்கிறார். இதே மனவெழுச்சிதான் கோயம்புத்தூர் கல்வி
இலாகாவில் கண்காணிக்கும் உத்தியோகஸ்தர் ஒருவரை பின் வருமாறு
சென்ற ஏப்ரல் மாதத்தில் கூறும்படி தூண்டியது:— “ஜனங்களுக்கு
கல்வியறிவைப் பரவச் செய்யும் கல்வித்திட்டம் எதுவும், வயதடைந்தும்
எழுதப்படிக்கத் தெரியாமல் தயங்கும் பிரஜைகளுக்கு கல்வியறிவைப்
புகட்ட வழிதேடாதாயின், அத்திட்டம் பிரயோஜன மற்றதாகும்.”
ஆங்கில பேராசிரியரான H. G. வெல்ஸ் “கல்வியை யளிப்பதே நாம்
வாழும் இப் பூவுலகத்தைச் சிறக்கச் செய்வதாகும். சிறுவர்களுக்கு கல்வி
வசதிகள் அளிப்பதால் சிறிதும் பிரயோஜனமில்லை.” எனக் கூறியிருக்கிறார்.

இந்திய தேசத்தைப் பற்றியவரை, புள்ளி விவரங்களைச் சிறிது
ஆராய்வோம். 1935 வருஷம் வெள்ளி விழா புத்தகத்தில் “1931 வருஷ
ஜனக்கணக்கில் நூற்றுக்கு 92 பிரஜைகளே எழுதப்படித்தவர்கள். இவற்
றில் 31% ஜனங்களே நிரந்தரக் கல்வியறிவைப் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று
கூறவேண்டும். ஆரம்பப் பாடசாலைகளில் வந்து சேருபவர்கள் ஜனத்
தொகுதியில் நூற்றுக்கு 57 யாகும். ஆகையால், பள்ளிக்குச் செல்லக்
கூடிய பிள்ளைகளில், மூன்றிலொரு பங்கு குழந்தைகளே பள்ளிக்கூடம்
ஒழுங்காகப் போய் வருகிறார்கள். மற்றவர்களை கவனிப்பாரு மில்லை;
ஒருவித ஏற்பாடும் இதுவரை யாவராலும் செய்யப்படவு மில்லை.” சமீப
காலத்தில் சில மாதங்களுக்கு முன்புதான் இந்தியா கவர்ன்மெண்டு கல்வித்
தலைவர், தம் 1934-35 வருஷத்திய அறிக்கையில், கல்வி பயிலும் வயதுள்ள
சிறுவர் சிறுமிகளில் நூற்றுக்கு ஐம்பதின்மரே பள்ளியில் இருக்கிறார்கள
என்றும், அவ்வாறிருப்பவர்களிலும் நூற்றுக்கு எழுபத்தி நான்கு
பிள்ளைகள் சாகுவத கல்வியறிவை யடைவதில்லை யென்றும் குறிப்பிட்டிருக்
கிறார். அதாவது நம் சென்னை மாகாணத்தில் கல்வி கற்கும் வயதுள்ள
சிலர்களில் 30% தான் பாடசாலைகளில் இருக்கிறார்கள்; இவர்களில்
31% நிரந்தர பிரயோஜனத்தை அடைகிறார்கள். ‘கல்வியறிவு’ என்பது
நான்காம் வகுப்புவரை ஒரு சிறுவனோ சிறுமியோ படித்து, அதிலேற்படும்
அறிவாகும். இதிலிருந்து, நம் நாட்டில், நம் மாகாணத்தில் எவ்வளவு
மக்கள் கல்விவாசனை சிறிது கூட இல்லாதவர்களாக இருக்கிறார்களென்
பதை ஒரு சிறிது அறியலாம். பொது ஜனங்கள் இப்புள்ளி விவரங்களை
அறிந்தால்தான் நம் நாட்டின் கல்வி வறுமையை முற்றிலு முணர்ந்து
அதற்கேற்ற பரிகாரத் தேட வழியுண்டாகும்.

பொது ஜனங்களினிடையே கல்வியறிவைப் பரப்பும் பொறுப்பு
யாரைச் சார்ந்தது என்பது முக்கியமான பிரச்சனாகும். மாகாண
பொருளாதார சபையி(Provincial Economic Council)ன் ஆரம்பக்

கல்வி அங்கத்தினர்கள் சென்ற வருஷம் கீழ்க்கண்டவாறு கூறியுள்ளனர். “எங்கள் அபிப்பிராயத்தில் நம் மாகாணத்திலுள்ள 6½ கோடி குழந்தைகளை பள்ளிக்கு வரச்செய்து, அவர்கள் 12 வயது அடையுமுன் நிரந்தர கல்வியறிவை யடையும்படிச் செய்ய சிறந்தவழி எது என்பதைக் கண்டறிவதே சிக்கலான விடியமாகும்.” எல்லாக் குழந்தைகளையும் கட்டாயப் படுத்தி 5-ம் வகுப்பு தேறும் வரை பள்ளிக்கூடத்தைவிட்டு விலகா திருக்கும்படி செய்வது ஓர் முறையாகும். ஆனால் எல்லாக் குழந்தைகளையும் முதன் முதல் கல்விச் சாலைகளுக்கு வரச்செய்வது எப்படி? அவ்வாறு வரும் மாணவர்களை எவ்விதத்தில் கல்வியறிவை ஊட்டி வளர்ப்பது என்னும் பிரச்சனைகள் உண்டாகின்றன.

முதற் கேள்விக்கு மாகாண பொருளாதார சபையாரே பதிலளித்திருக்கின்றனர். “கட்டாய ஆரம்பக் கல்வி முறை பெற்றோர்களை தண்டிப்பது போலாகும். தற்கால பொருளாதார நிலைமையில் ஜனங்களில் பெரும் பான்மையோருக்கு உண்மையாகவே கஷ்டமுண்டாகும்”. என்று அச்சபை கூறியிருக்கிறது. ஆகவே தற்கால நோக்கங்கள் கட்டாயக் கல்வி முறையை விட்டு, பொதுமக்களிடையே, கல்வி உணர்ச்சி எழுப்பி, அதிலிருந்து உண்டாகும் மனோபாவங்களினால் அவர்களாகவே கல்வியறிவை பரவச் செய்வதற்கு வழிதேடச் செய்வது சிறந்த முறை எனக் கூறுவது போலிருக்கின்றது. சென்னை மாகாண மந்திரி வார்க்கத்தினர் ஆரம்பக் கல்வியை எல்லோருக்கும் இலவசமாய் அளிப்பதாகவும், அதற்கேற்ற சாதனங்களும் சௌகரியங்களும் தருவதாகவும், அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கின்றனர். பொருள் உதவியே அவர்கள் அளிக்கும் தூண்டுகோலாகும். பள்ளிக்கூட நேரம் பிள்ளைகளின் சௌகரியத்திற்கேற்றபடி அமைத்துக் கொள்ளுமாறு மாகாண பொருளாதார சபையார் சிபார்சு செய்திருக்கின்றனர். இம் முறை அனுபவத்தினால் சிலாக்யமானது என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. ஓர் மாணவன் ஒரே வகுப்பில் பல வருடம் தங்காமலிருப்பதற்கு வேண்டிய முயற்சி யெடுத்துக்கொள்வது மற்றொரு முறை. ஆனால் இதற்கு கண்காணிப்போரின் தொகை அதிகமாக இருக்கவேண்டும். பொதுநலமும், சேவை எண்ணமும், தியாகபுத்தியும், உள்ள கண்காணிப்போர் நமக்கு அவசியம்.

ஆயினும், பெற்றோர் பிள்ளைகளைத் தவறாமல் பள்ளிக்கூடம் அனுப்ப இவை போதிய வழியல்ல. பள்ளி ஆசிரியரே இவ்விஷயத்தில் பொறுப்பு அதிகமாகவுள்ளவர். ஆசிரியர்களை இதுவரை எல்லோரும் ஏனெனச் செய்து வந்தார்கள். இது ஓர் வழியில் சரியென்றாலும், அவர்களது பொறுப்பையுணர்ந்த மனப்பான்மையுடன் பேசுபவர் வெகு சிலரே. ஆசிரியர்களின் மீதும் குற்றமிருக்கிறது. பிறர் தன்னை கவனிக்கிறார்களென்று அறிந்திருக்கும்போது ஓர் முறை; தன் வேலையை வேறொருவரும் கவனிக்காமலிருக்கும்போது மற்றொரு முறை.

போதிய போதனை முறை பயிற்சியில்லாத ஆசிரியர் ஓர்புறமிருக்கட்டும். தகுந்த பயிற்சியிருந்தும், தன் தொழிலைச் சரிவரச் செய்யாத ஆரம்ப ஆசிரியரிடம் இரண்டு பெருங்குற்றங்களைக் காணக்கூடும். பள்ளிக்கு வரும் சிறுவர் சிறுமிகளை மனிதனுக்குரிய இயற்கை குணங்களில்லாததுபோல் நடத்தல் (2) ஆசிரியத் தொழிலை உயர்ந்த, சீரிய நோக்கங்களுடன் கருதாமல், கேவலம் தன் வயிற்றுப் பிழைப்பிற்காகவே தான் செய்வதாக எண்ணுதல். முன் சொல்லப்பட்டதற்கு பரிகாரம், ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்களின் பெண் உபாத்தியாயர்களை அமர்த்துவதாகும். பெண் உபாத்தியாயர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிப்பதால் ஏற்படக்கூடிய நன்மைகளைப் பற்றி பலமுறை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சுய அனுபவத்தில், கீழ் வகுப்புகளில் புருஷர்களைக் காட்டிலும், ஸ்திரீகளைக் கல்வி கற்பிப்பதில் சிறந்தவர்கள் என்பது ஒவ்வொருவருக்கும் தெரியவரும். ஏனெனில், பொதுவாக ஸ்திரீகளுக்கு இயற்கையாகவே சிறு குழந்தைகளிடம் ப்ரேமையும், சிரத்தையும் இருப்பதோடு, சிறு குழந்தைகளும் அவர்களை (புருஷர்களைக் காட்டிலும்) அதிகம் நேசித்திருக்கின்றனர். இதனால் சிறு குழந்தைகளுக்கு தவறாமல் கல்விச்சாலை வரவேண்டுமென்னும் எண்ணம் தோன்றுகிறது; பெற்றோர்களும் அனுப்ப சம்மதிக்கின்றனர். இதைத் தவிர, பெண்மணிகளுக்குள்ள இந்த சிரத்தையினால் ஒரே வகுப்பில் ஒரு வருஷத்திற்குமேல் தங்கும் பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கையும் குறையும்.

பெற்றோர்களின் கூட்டுறவைப் பெறுவதற்காக வேண்டி, பல்வேறு முறைகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. கோயம்புத்தூர் டி.விஷனல் இன்ஸ் பெக்டர் பின் வருமாறு கூறுகிறார்:— “பள்ளிக்கூட பாட சம்பந்த மில்லாத விஷயங்களில், கல்விச் சாலைகள், முக்கியமாக ஆரம்பப் பள்ளிக் கூடங்கள் என்ன செய்து வருகின்றன வென்பதைப்பற்றி பொது ஜனங்களுக்குச் சிறிதும் தெரியாது. ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்கள் சந்தர்ப்பம் வாய்த்தபோது அவைகளை இவ்விஷயத்தில் பிரயோஜனப்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. ஆசிரியர்களுக்கு சிரத்தையில்லாமையும், முன்னோக்க எண்ணமில்லாதிருத்தலுமே இதற்கு முக்கிய காரணம். ஆரம்பப் பள்ளிக் கூட பாடங்களில் ஐம்புலன்களில், முக்கியமாக கண், கை இவைகளைச் சரிவர பயிற்சி செய்வதற்கு வேண்டிய பாட முறைகள் போதிக்கப்பட வேண்டும். ஆதலால் இம்மாதிரி கண்காட்சிகள் வைத்தல் நன்மையை பயக்கும். அவ்வாறு செய்வது பிள்ளைகளுக்கும், உபாத்தியாயர்களுக்கும் ஊக்கத்தையும் ஆர்வத்தையும் அளிக்கும்.” என் அபிப்பிராயத்தில் இம்மாதிரி கண் காக்கிகளுக்கு பிள்ளைகளின் பெற்றோர்கள் அவசியம் அழைக்கப்படவேண்டும். கண் காக்கியிலுள்ள ஒவ்வொரு பொருளும் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்படவேண்டும். இதிலிருந்து புதுப்பிள்ளைகளின் சம்பந்தம் ஏற்படக்கூடும். நான் பார்த்த அளவில் பெண்கள் பள்ளிக்கூடங்களும், ஆசிரியைகள் இருக்கும் பள்ளிக்கூடங்களுமே சிறப்

பாக கண்காணிகளை நடத்தி யிருக்கின்றனர். இவைகளை ஏன் ஆண் பள்ளிக்கூடங்கள் பின்பற்றக்கூடாது?

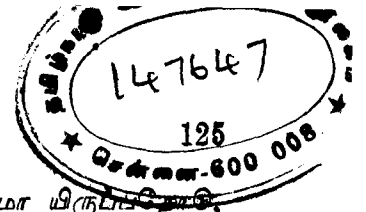
ஆரம்ப பாடசாலைகள் கிராம புனருத்தாரணத்திற்காக உபயோகப் படுத்துவது பள்ளிக்கூடத்திற்கு அதிகப் பிள்ளைகளை சேர்ப்பதற்கு வேறு ஒரு முறையாகும். இவ்விஷயத்தைப் பற்றி சுமார் பதினைந்து வருஷங்களுக்கு முன்பு பின் வருமாறு குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது.

“பள்ளிக்கூடங்களை பொது ஜனங்கள் விரும்பும்படியாக செய்வதற்கு சரியான முறை, பள்ளிக் கூடங்களில் போதிக்கப்படும் பாடங்கள் கிராமங்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளுக்கு சம்பந்த முள்ளதாயிருக்க வேண்டும். ஆனால் குடியானவனுக்கும், சீர்த்திருத்தம் செய்வவனுக்கும் மன ஒற்றுமை இல்லா விட்டால் பிரயோஜன மிராது. சீர்த்திருத்தக் காரனுக்கு புது முறைப் பள்ளிக் கூடங்களில் உழவு, நெய்தல் முதலிய பிரயோஜன முள்ள பாடங்களை போதிக்க வேண்டும் என்னும் எண்ண மிருக்கிறது. கிராம வாழ்க்கையி லிருப்பவன் தன் குழந்தைகள் எழுதப் படிக்கத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்கிற எண்ணத்துடன் அனுப்பு கிறான். பள்ளிக்கூட ஆசிரியருக்கு கிருஷியைப் பற்றியோ அல்லது வேறு கிராமத் தொழிலைப் பற்றியோ தன்னைக் காட்டிலும் குறைவாகத் தான் தெரியும் என்கிற உண்மையை அவன் அறிந்திருக்கிறான். அது சரியான அபிப்பிராயமே.”

வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் இவ்விஷயத்தைப்பற்றி சீர்திருத்தக் காரருக்கும், கிராமத்தாருக்கும் மன ஒற்றுமை இருக்கிறது என்பது அறிய நாம் சந்தோஷப் படுவோம். காட்பாடி ஆரம்ப பாடசாலையில் ராதாரண பாட திட்டங்களுடன் பண்ணைத் தொழிலில் நவீன வழிகளை கையாண்டு வெற்றி அடைந்திருக்கின்றனர். இதைப்பற்றி பஞ்சாப் கல்விப் பத்திரிகையில் கூட குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது.

நான் மறுபடி Coimbatore Divisional Inspector சொன்ன முறையை குறிக்க விரும்புகிறேன். பிள்ளைகளை பள்ளிக்கூடம் அனுப் பிய பிறகு அவர்கள் நீண்ட காலம் பள்ளிக் கூடத்திலேயே தங்கும்படி பெற்றோர்களுக்கு ஆசை தூண்டக் கூடிய பாட திட்டங்கள் எவை என்று ஆலோசிப்பது அவசியமாகும். ஏனெனில் பள்ளிக்கூடத்தை விட்டுச் செல்லும் ஒவ்வொரு மாணவனும் தொழில் முறையை பின்பற்றி தன் ஜீவனத்தைத் தேட விரும்புகிறான். இப்பாட திட்டங்கள் எவை என்று குறிக்கப்பட்டிருந்தால் நமக்கு பிரயோஜனம் இருந்திருக்கும்.

பள்ளிக்கூடம் வந்த பிள்ளைகளை என்ன செய்வது என்பது மற்றொரு பெரிய பிரச்சனையாகும். Punjab Educational Council இவ்விஷயமாகப் பின் வருமாறு கூறியிருக்கிறது. “போதுமான பள்ளிக்கூடங் களும், போதுமான போதனா முறை பயிற்சி பெற்ற உபாத்தியாயர்

களும் இல்லாதவரை, இது அதிகச் சிலவான விஷயமா யிருப்பதோடு, கை கூடாத காரியமாகும்.” என் அபிப்பிராயத்தில் அமெரிக்க ஐக்கிய மாகாணங்களில் நடக்கும் முறையைக் கையாளுவதே சிறந்த தாகும். சரியான முறையில் அமைக்கப்பட்ட பாட திட்டங்கள் சிறந்த ஆசிரியர் களால் காலை மூன்று மணி நேரம் ஒவ்வொரு வகுப்பு மாணவர்களுக்கும் போதிக்கப்பட வேண்டும். மாலை வேளைகளில் அதே பாட திட்டம் அதே ஆசிரியர்களால் வேறொரு மாணவக் கூட்டத்திற்கு போதிக்கப் பட வேண்டாம். இதனால் ஆசிரியர்களுக்கும் சிரமம் இருக்காது. பலனும் அதிகமளிக்கும். சாதனங்கள் நமக்கு அதிகமாக கிடைக்கும் வரை இம்முறையைப் பின் பற்றலாம்.

கட்டாய ஆரம்பக்கல்வி வெற்றி அடையவேண்டுமானால் பலவேறு பிள்ளைகளுக்கும் உபயோகமான தாயிருக்கவேண்டும். அதாவது கல்வி இலாகா அமைப்பு, மேற்பார்வை, பாடதிட்டங்கள் முழுவதும் மாறுபட வேண்டும். இவ்விஷயத்தைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருக்கும் நிபுணர்கள் பின்வருமாறு கூறியிருக்கின்றனர். “கல்வித்துறையில் பயிற்சி பெற்றவர்கள் ஒவ்வொரு குழந்தையின் மனோபாவத்தை முற்றிலும் உணர்ந்தாலொழிய சரியானபடி கல்வி புகட்டமுடியாது. நூதன பாட அமைப்பு, நூதன போதனா முறைகள், நூதன சாதனங்கள் ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் வேண்டும்.” இவ்வுணர்ச்சி நம் நாட்டிற்கு எந்நாள் வருமோ.

நூதன கல்வி முறைகளை அநுஷ்டித்து பள்ளிக்கு வரும் மாணவர் களின் தொகையை அதிகமாவதினால் ஆரம்பக்கல்வியின் நோக்கமும், முடிவும் என்ன என்றுதாம் சிந்தனை செய்வது அவசியமாகிறது. சிகாகோ சர்வகலாசாலையைச் சேர்ந்த அறிஞர்கள், ஆரம்பக்கல்வியின் நோக்கம் ஐந்து என்று வரையறுத் திருக்கின்றனர். 1. குழந்தை தனக்கு இயற்கையாக உள்ள சக்தியை அபிவிருத்தி செய்து அறிதல். 2. பள்ளிக்குவரும் மாணவனை ஞானமுள்ள, அறிவுள்ள பிணையாக்கு தல். 3. அச்சிறுவனை உலக சம்பந்தமான விஷயங்களை அறியச் செய்து கல்வியில் சிரத்தை உண்டாகும்படி செய்தல். 4. அவனது ஒய்வு நேரங்களை உபயோக முள்ள வழிகளில் செலவழிக்க அறியச் செய்தல். 5. தன்தேக நலத்திலும், தேகப்பயிற்சியிலும், ஊக்கம் உண்டாக்கச் செய்தல். இன் நோக்கங்கள் எந்நாட்டினரும், எக்காலத்திலும் ஆரம்பக் கல்வியின் நோக்கங்களாக எடுத்துக் கொள்ளக் கூடியன.

இந்தியாவை பொறுத்த மட்டில் ஆரம்பக்கல்வியின் நோக்கம் ஒவ்வொரு இந்தியச் சிறுவனும், சிறுமியும் பன்னிரண்டு வயதை அடைவ தற்குமுன் நிரந்தரக்கல்வி அறிவுள்ளவராகச் செய்தல். அநேக நிபுணர்கள் ஆரம்பப் பள்ளிக் கூடங்களில் சிறுவர்களும் சிறுமிகளும் சேர்ந்து வாசிக் கலா மென்றும் சில விளையாட்டுக்களிலும், கை வேலைகள் மட்டிலும் வித்யாசமிருந்தால் போதுமென்றும் அபிப்பிராயப்படுகின்றனர்.

ஆரம்பக் கல்வி முடிந்தவுடன் அப்பள்ளியில் படித்த மாணவர்கள் ஓர் Middle School அல்லது உயர்தர ஆரம்பப் பாடசாலை சேருவதற்கு போதுமான அறிவுள்ளவர்களாய் இருக்கவேண்டும். இவ்விரு விதமான பள்ளிக்கூடங்களும் பலவிதமான பாடங்களை கற்பிப்பது உசிதம். ஆயினும் Middle Schoolகளில் முதல் பாரம் வரையில் ஆங்கிலம் தேவையில்லை. புத்திசாலிச் சிறுவர்கள் மட்டிலும் மூன்று அல்லது நான்கு வருஷங்களில் ஆங்கிலப் பயிற்சி செய்துகொள்ளலாம்.

நற்பழக்கங்களையும், திறனோடு கூடிய வேலைகளையும், கற்பிக்கவேண்டும். ஓய்வு நேரங்களை வீணாக்காமல், சிறந்த வழியில் தனக்கும் பிறருக்கும், பிரயோஜனமாகும்படி செலவழிக்க அவனை பயிற்சிக்கவேண்டும். இவ்வாறு செய்வதால் அவன் பிற்கால வாழ்க்கையில் ஜன சமூகத்தில் சிறந்தவனாகின்றான்.

தற்கால பாட திட்டங்களின் குறைகள் அநேகம். பாட திட்டங்கள் உபயோகமானதல்ல. முதல் ஐந்து வகுப்புகளிலும் ஆங்கிலப் பயிற்சி இருத்தல். சர்வ கலாசாலைபின் அதிகாரம் பரவியிருத்தல். இவ்வாறு யிருத்தல் கூடாது என்பதற்கு அத்தாக்கிகள் அநேகம் யிருக்கின்றன. 1918 முதல் 1925 வரை 6½—8½ லக்ஷம் மாணுக்கர்கள் இம்மாகாணத்தில் முதல் வகுப்பில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். அவ்வாறு சேர்ந்தவர்கள் ஹைஸ்கூல் அல்லது கலாசாலைப் படிப்பை முடிக்கும் எண்ணத்துடன் படிப்பை ஆரம்பித்தார்கள் என்று வைத்துக்கொண்டு 1934—1935 வருஷத்திய புள்ளி விவரங்களை கவனிப்போம். அவ்வருஷம் S. S. L. C. பரிகைக்கு தயாரானவர்கள் 1919 ல் இருந்த மாணவர்களின் எண்ணிக்கையில் 100 க்கு 3 வீதம் ஆகிறது. இதில் மூவருக்கும் ஒருவரே கலாசாலை சேர தேர்ச்சி பெற்றனர். Senior B. A. வகுப்பில் 100 க்கு 1½ இருந்தார்கள். 1924 ம் வருஷத்திய எண்ணிக்கையில் 100 க்கு இருவரே S. S. L. C. பரிகைக்கு தயாரானார்கள். அதாவது முதல் வகுப்பில் சேரும் ஒவ்வொரு 1000 மாணுக்கர்களுக்கும் ஒருவனே S. S. L. C. தேர்ச்சி பெறுகிறான். 4000 ல் ஒருவனே B. A. வரையில் படிக்கிறான். அமெரிக்க புள்ளி விவரங்களை ஒத்திட்டுப் பார்த்தால் முதல் வகுப்பில் சேரும் 1000 மாணுக்கர்களுக்கு 260 High School படிப்பையும் 50 பேர் கலாசாலை படிப்பையும் வெற்றியுடன் முடிக்கிறார்கள்.

இவைகளிலிருந்து சமீபகாலத்தில் ஆரம்ப உயர்தர கல்வி திட்டங்களை சர்வ கலாசாலை பாட திட்டங்களினின்றும் நீக்க முயற்சி செய்ய ஆரம்பித்தது சரியான முறை. அவை வருங்காலத்தில் கூடிய சீக்கிரத்திலேயே மாறுதல்கள் வரக்கூடும். எம்முறைகளில் மாறுதல்கள் வரக்கூடுமென்று குறிக்கின்றேன். பாட திட்டங்களில் மதபோதனையிருக்க வேண்டுமென்றும் உணர்ச்சியிருந்து வருகிறது. இவ்வாறு இருப்பது ஆச்சரியகரமல்ல. இவ்விஷயத்தைப்பற்றி சர்க்காரின் தெளிவான அபிப்பிராயம்

யம் தெரியவில்லை. இந்தியர்களுக்கே, மதபோதனை செய்வதா அல்லது நீதியை விளைவிக்கும் கதைகளைப் பிள்ளைகளுக்கு சொல்லுவதா என்பதைப் பற்றி முடிவான அபிப்பிராயம் வரவில்லை. இதைப்பற்றி அதிகம் சொல்லுவது சரியல்ல.

கணித போதனா முறை மாறிக்கொண்டே வருகிறது. கணிதத் தின் அடிப்படையான கொள்கைகளை சரிவர ஆரம்பப் பாடசாலையிலுள்ள மாணவர்கள் அறிய வேண்டியது அவசியம். தினப்படி சலபமான கணக்குகளின் மூலமாக எல்லா கணித முறைகளையும் போதிப்பதே சரியான முறையாகும். பிள்ளைகளின் பயிற்சி அடிக்கடி பரிசோதிக்கப்பட வேண்டும். நூற்றுக்கு நூறு கணக்குகள் சரியாகப் போடப்பட வேண்டும். சிறு பிழைகளிருந்தாலும் கூட திருத்தப்படவேண்டும். ஆனால் கணித போதனா முறையில் பிரசார சம்பந்தமான கணக்குகள் பிள்ளைகளுக்கு கொடுக்கக் கூடாது.

பூகோளம், சரித்திரம், தேச ஆட்சி முறை முதலிய பாடங்கள் கற்பிக்கப்படும்போது மூன்று நோக்கங்கள் நம் மனதில் இருக்கவேண்டும் சிறு குழந்தையுங்கூட அறிந்து கொள்ளும்படி, அவனிருக்கும் இடத்தைப் பற்றியும், அவன் அறிந்துகொள்ளக் கூடிய விஷயங்களையும், போதித்து அதிலிருந்து வெளி விஷயங்களைப்பற்றியும், உலக வியவகாரங்களைப்பற்றியும் காலம் கிடைத்த மட்டில் கற்பித்தல் வேண்டும். இரண்டாவதாக இப்பாடங்கள் கதைகள் மூலம் பிள்ளைகளுக்கு கற்பித்தல் வேண்டும். கடைசியாக மாணவன் தனக்கும் தன்னைச் சற்றி உள்ளவர்களுக்குமுள்ள சம்பந்தத்தை சரிவர உணரும்படியாக இப்பாடங்கள் போதிக்கப்பட வேண்டும். இந்நோக்கங்களை ஞாபகத்தில் வைத்து ஒவ்வொரு ஆசிரியரும், சிறந்த புத்தகங்களைப் படித்து சிறுவர்கள் ரஸித்து ஆனந்தமடையக் கூடிய கதைகள் மூலம் இப்பாடங்களை போதிப்பாராயின் இப்பாடங்களை போதிப்பதினால் உண்டாகும் உபயோகம் அதிகமாகும் என்பதற்கு சிறுதும் ஐயமில்லை.

பிறகு கை வேலைகளைப்பற்றி ஆராய்வோம். இயற்கைப் பொருட் பாடம், சுகாதாரம், விளையாட்டுகள், தேகப்பயிற்சி, பலவித கை வேலைகள் இதனுள் அடங்கும். இயற்கை பொருட்பாடமும் சுகாதாரமும் தோட்ட வேலை செய்வதினாலேயும் உல்லாச வெளிப் ப்ரயாணத்தினாலேயும் அறிய வேண்டியவை. ஆரம்ப பள்ளிக்கூடச் சிறுவர்களுக்கு இவைகள் நறு மணம் கமழும் புஷ்பத் தோட்டங்களில் இளங்காற்று மெல்லென வீச, இவைகளைச் சொல்லிக்கொடுத்தால் பிள்ளைகள் சந்தோஷத்துடன் படிப் பார்கள். சிறுவர்களுக்குப் பள்ளிக்கூடம் செல்வதில் ஆவலும் பிரியமும் இருக்கும். கை வேலையை பிழைப்பிற்கென கற்றுக்கொடுத்தல் கூடாது. கை வேலையினால் மனதிற்கு திருப்தியும், சந்தோஷமும் உண்டாக்கக்கூடிய வேலைகளே கற்பிக்கப்படவேண்டும். பிற்காலத்தில் இதன் பயனாக ஓய்வு

நேரங்களை கழிக்க வழி உண்டாக்குமானால் இக்கல்வியை கற்றதன் பயன் முற்றுப்பெறும்.

தேகப் பயிற்சியைப்பற்றி அதிகம் சொல்ல வேண்டியதில்லை. கூட்டு விளையாட்டுகளே எல்லா வகைகளிலும் சிறுவர்களுக்காகட்டும், பெரியவர்களுக்காகட்டும் சிறந்தது. இவ்விஷயத்தில் சைதாப்பேட்டையிலுள்ள இந்திய கிருஸ்தவ வாலிப சங்கத்தார் செய்துவரும் சேவை போற்றத்தக்கது. இவர்களால் பயிற்சி செய்க்கப்படும் வருங்கால Drill Master பிள்ளைகளை சந்தோஷத்துடன் வளரச் செய்வார் என்று தீர்மானம் கூறலாம்.

கடைசியாகத் தாய்ப் பாஷையைப்பற்றிக் கூற விரும்புகின்றேன். தாய்ப் பாஷையின் அபிவிருத்தி மிகவும் முக்கியமானதாகும். ஏனெனில் தாய்ப் பாஷையின் மூலமாகவே பொது ஜனங்கள் தங்கள் அறிவை விசாலப்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆரம்பக் கல்வியின் அஸ்திவாரமாகும் தாய்ப்பாஷை. ஆயினும், தற்காலம் தமிழ் கற்பிக்கும் முறை கேவலமான நிலையிலிருக்கிறது. படிக்காததிலிருந்து வரும் முறை—குழந்தைகளின் மனோபாவத்திற்கு நேர்மாறானது. எழுத்துக்களை முதல் வகுப்பில் சிறிதும் பயன்படாத வார்த்தைகளை போதித்தல், வார்த்தைகளை அடிக்கடி உபயோகிக்க மறந்துவிடுதல்; வாக்கியங்கள் வெகு சிலவேயிருத்தல்; ஓர் வார்த்தையை நன்றாக அறிந்திருந்தாலும் அதைப்படிக்கும் ஒவ்வொரு சமயத்திலும் எழுத்தைக் கூட்டிப் படிக்கச் செய்தல் சில குறைகளாகும். இதனால் காலமும், சக்தியும் வீணாகின்றனவே தவிர வேறு பிரயோஜனமில்லை.

தாய்ப் பாஷை கற்பிக்க வேண்டிய புது முறையில் முதல் காரியமாக சாதாரண வழக்கத்தில் இருந்துவரும் 200 வார்த்தைகள் பொறுக்கப்படவேண்டும். இவை குழந்தையின் தினசரி வாழ்க்கையில் வரக்கூடிய வையாக இருக்கவேண்டும். இதை அடிப்படையாகக் கொண்டு முழுவதும் வாக்கியங்களாகவே உள்ள புத்தகங்கள் எழுதப்படவேண்டும். வாக்கியங்களிலுள்ள வார்த்தைகளும், புது முறையிலுள்ள வார்த்தைகளும் அடிக்கடி பிள்ளைகளுக்கு கற்பிக்கப்பட்டு எந்த வார்த்தையையும், எந்த இடத்திலும், எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் குழந்தை அறியும்படிச் செய்யவேண்டும். இதன் பிறகு பாஷையின் எழுத்துக்கள் எவ்வரிசையில் இருக்கின்றன என்பதை பிள்ளைகள் அறிதல் வேண்டும். இம்முறையைப் பின்பற்றுவதினால் மாணக்கன் தனிப்பட்ட வார்த்தைகளை அறியும் வழக்கத்தையிட்டு வாக்கியங்களை அறிகிறான். அப்பொழுதே உணர்ச்சியுடன் படிப்பதற்கு சமயமுண்டாகிறது. இம்முறையை அதுஷ்டிக்க முதல் வகுப்பில் எவ்வளவு வார்த்தைகளை, எத்தனை தடவைகள் முதல் வகுப்பு புத்தகங்கள் உபயோகப்படுத்தப்பட்டு இருக்கின்றன என்பதற்காக மூன்றுவரித முறையில் எழுதப்பட்டுள்ள புத்தகங்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்டுள்ள புள்ளிவிவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

வார்த்தைகளின் எண்ணிக்கைகள்

	டேனியல் Daniel	ஸாவூர் Savur	லாபேக் Laubach
1. முறை உபயோகிக்கப்பட்ட வார்த்தைகள்	399	89	251
2. " " "	78	57	45
3. " " "	29	26	25
4. " " "	11	10	11
5. " " "	11	9	7
6. " " "	9	5	6
7. " " "	3	6	6
8. " " "	3	5	2
9. " " "	3	2	1
10. " " "	1	4	1
10. முறைக்குமேல்	1	13	3
மொத்தம்	548	226	358

இவைகளிலிருந்து Daniel முறை சிரமசாத்தியமானதென்றும் Savur முறை சரியானதென்றும் தெரிகிறது. Savur, Laubach முறை இரண்டும் வாக்கியங்களில் ஆரம்பிக்கின்றன. ஆகவே படிக்கும் சக்தி சீக்கிரம் வருகிறது. Laubach முறை படிப்பில்லாத முதியோர்களுக்கு உபயோகமானது. எட்டு வாரங்களில் படிக்கும் சக்தி இம்முறையினால் உண்டாகிறது.

ஆரம்பக் பள்ளிக்கூடத்தில் ஏற்படும் கல்வி யறிவு கிராமத்திலுள்ள படிப்பில்லாத வயதானவர்களுக்கும் பரவ வேண்டுமாயின் தொன்று தொட்டு பழமையாக மூட நம்பிக்கையின் உபயோகத்திலிருக்கும் புத்தகங்கள் மறைந்து புது முறையில் எழுதப்பட்டுள்ள புத்தகங்கள் உபயோகத்திற்கு வரவேண்டும். அவ்வாறு செய்வது சிரமமாயிருந்தால் Laubach முறை சிறுவர்களுக்கு கற்பிக்கப்பட்டு இவர்கள் முதியோர்களுக்கு சொல்லித் தரலாம். இம்முறை இந்திய மனப் பாங்கிற்கு முரண்படுக்கலாம். ஆனால் இதில் இவ்வாறு செய்வதில் பாதகம் ஒன்றுமில்லை.

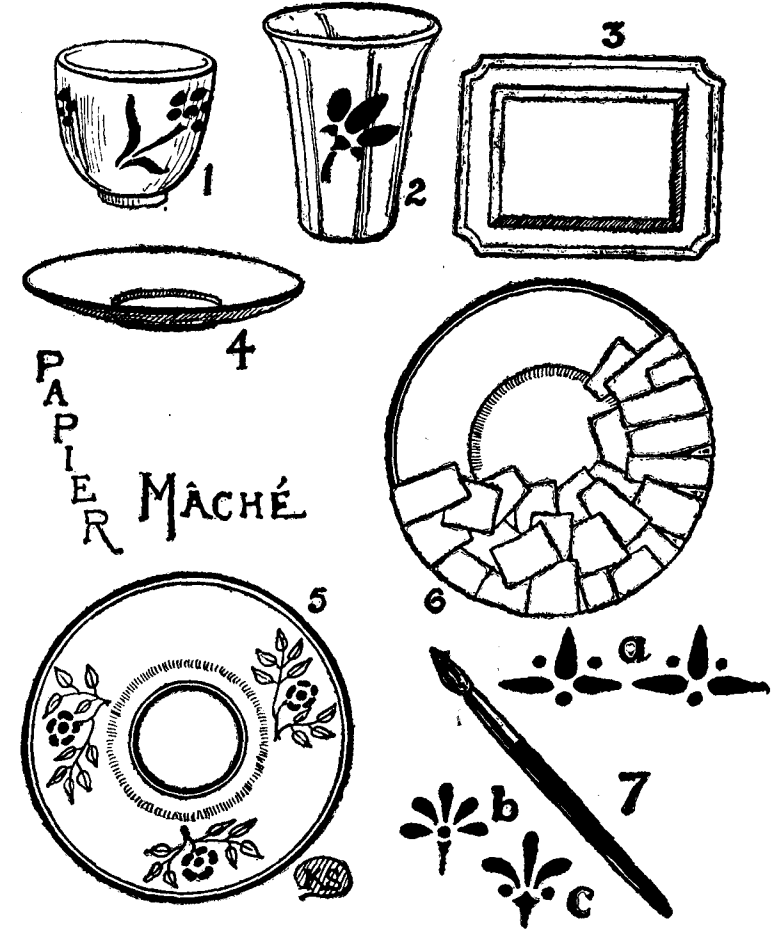
தகுந்த புத்தகங்கள் வாசிப்பதற்கு இல்லாமலிருந்தால் கல்வி கற்றவர்கள் தாங்கள் அறிந்ததை மறந்துவிடக் கூடும். சரியான புத்தகங்கள்

இல்லாமலிருப்பதே படித்தும் அநேகர் அதன் பயனை அடையாமலிருப்பதற்கு காரணமாகும். கிருஸ்தவ இலக்கிய சங்கத்தார் இக்குறையை தீர்க்க முன் வந்திருக்கின்றனர். கிராமத்தாரின் தினசரி வாழ்க்கையில் வழங்கும் வார்த்தைகளை பொறுக்கி எடுத்து அதை அடிப்படையாகக் கொண்ட புத்தகங்களை எழுத முயன்று வருகிறார்கள். ஏற்கனவே இவர்கள் பொறுக்கி எடுத்திருக்கும் வார்த்தைகள் பத்திரிகைகளில் உபயோகப்படுத்தி அதன் மூலம் கல்வி அறிவை பரவச் செய்கிறார்கள். கிராமத்திற்கென சிறு புத்தகாலயங்கள் சிறிதே எழுத்து வாசனை உள்ளவர்களும், படிக்கும்படியான புத்தகங்களால் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. விலையும் ஸரஸம். இம்முறையை ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்களில் பின்பற்றக் கூடுமானால் வெகு சீக்கிரத்திலேயே கல்வியறிவு அனைவருக்கும் பரவும். கிராம பள்ளிக்கூடங்களுக்கும் இம்முறையை பரவச் செய்யலாம்.

தற்கால இந்தியாவில் அநேக பெரிய மாறுதல்கள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. தகுந்த ஆற்றலும், அறிவும், ஊக்கமும் உள்ள தலைவர்கள் இருக்கின்றனர். அவர்கள் கல்வி பரவச் செய்யும் விஷயத்தில் சிரத்தை எடுத்து உண்மையான ஊக்கத்துடன் உழைத்தார்களானால் அதன் பயனை நாம் அடையலாம். ஆயினும் இவ்விஷயத்தில் முதற் பொறுப்பு ஆசிரியர்களை சார்ந்ததாகும். அவர்களே இவ்விஷயத்தை ஏற்று கல்வி அறிவில்லாமை என்னும் அரக்கனை ஒழிக்கவேண்டும்.

குழந்தைகளின் கை வேலை

கடுதாசுப் பாண்டங்கள்

டம்ளர், கோப்பை, தட்டு இவைகளைக் கடுதாசினால் எப்படிச் செய்யலாம் என்று இப்பொழுது சொல்லித் தருகிறேன்.

பழைய தினசரிப் பத்திரிகை கொஞ்சம் எடுத்துக் கொண்டு அதைத் துண்டு துண்டாகக் கிழத்துக் கொள். ஒவ்வாரு துண்டு ஒரு அங்குலம் நீளம் ½ அங்குலம் அகலம் இருக்கட்டும். அத் துண்டுகளை ஒரு நாள் முழுமையும் தண்ணீரில் ஊறப் போடு.

அகல வாயுள்ள பாத்திரம் ஒன்று எடுத்துக் கொள். மேலே ஊறப்பட்ட கடுதாசுத் துண்டுகளைப் பரப்பக்கூடியதாய் இருக்க வேண்டும். இவை காய்ந்தபிறகு எடுக்கக் கூடியதாயிருக்க வேண்டும். இக்கடுதாசுத் துண்டுகளை எடுத்துக்கொண்ட பாண்டத்தின் உட்புறமாக அல்லது வெளிப்புறமாக ஒட்டலாம். அதன் பொருட்டு குறுகினவாயுள்ள கழுத்துகளின் பாண்டங்கள் உதவாது.

இம்மாதிரி ஒரு பாண்டம் எடுத்துக் கொள். அதன்மீது முழுமையும் கொஞ்சம் எண்ணெய் தடவு. ஊறப்பட்ட துண்டுகளை எடுத்துக் கொண்டு நீரைப் பிழிந்து விடு. பாண்டத்தின் மேல் இத்துண்டுகளை ஒன்று ஒன்றாகப் பரப்பு. பாண்டத்தின் வரம்பு தாண்டி இத்துண்டுகள் வரக் கட்டாது. இம்மாதிரி ஒரு தடவை கடுதாசு ஒட்டின பிறகு அதன்மீது கொஞ்சம் பசையை மெல்லியதாய்த் தடவு. அழுத்தித் தடவாதே. மறுபடி துண்டுகளை ஒன்றொன்றாய் வை. பூராவாக கடுதாசுத் துண்டு வைத்ததும் மறுபடியும் ஒரு தடவை பசையைப் பூசு. இம்மாதிரி பல தடவை கடுதாசுத் துண்டு வைத்துப் பசைபூசி வேண்டிய கனமானதும் இதைக் காயவை. இது நிழலிலேயே காய வேண்டும்.

காய்ந்த பிறகு கடுதாசுப் பாத்திரத்தை வெளியே எடு. அதன் ஓரத்தைச் சுத்தமாய் சுத்தரி. இந்தக் கடுதாசுப் பாத்திரத்திற்கு வர்ண எண்ணெய் பூசு. அப்பொழுது பாத்திரம் பளபளப்பாய் இருக்கும். வெயிலும் மழையும்கூட தாங்கும். வர்ணம் பூசின பிறகு படம் 7, a b cல் காட்டியபடி தாரிகையினால் சித்திரம் போடு.

படத்தில் இலை, பூச் சித்திரங்கள் இருக்கின்றதைப் பார். இம்மாதிரி பல கடுதாசுப் பாண்டங்கள் செய்து வர்ணம் கொடுத்து பூ வேலை செய்வாயாகில் நவராத்திரிக் கொலுவிற்கு இவற்றை வைத்து சந்தோஷப் படு. பிறரும் உன் வேலையைப் பார்த்து சந்தோஷப் படுவார்கள். பழைய கடுதாசும் விதம் விதமான அழகுப் பாத்திரம் செய்ய உபயோகப்படுகிற தல்லவா.

K. சுவர்ணவல்லி

(Allrights Reserved)

பத்திராதிபர் குறிப்புகள்

நவீன கல்வி முறைச் சங்கம் :—

சென்னையில் நவீன கல்வி முறைச் சங்கம் ஒன்று சென்றமாதத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இது லண்டனிலுள்ள நவீன கல்வி முறைச் சங்கத்துடன் இணைக்கப்படுமாம். இச்சங்கத்தின் முக்கிய கொள்கை பாலர்களுக்கு, அவரவர்கள் தம் இயற்கைக்குத் தகுந்தாற் போல் கல்விப் பயிற்சி அளித்து, அவர்களின் பல நற்குணங்களையும் வளரச் செய்வதே. எப்படி ஒரு தோட்டக்காரன் செடிகள் செழிமையாக வளர என்னென்ன செய்யவேண்டுமென்று கவனித்துச் செடிகளை நன்கு வளரச் செய்கின்றானோ அதுபோலவே ஆசிரியர்களும் ஒவ்வொரு மாணவனையும் கவனித்து, அவனது கஷ்டங்களையும் துன்பங்களையும் அறிந்து, அவனுக்கு உற்சாகமும் ஊக்கமும் அளித்து, அவனது நல்ல குணங்கள் சீர்தூக்கி வளருமாறு போதித்து வருதல்வேண்டும். இது விஷயங்களை ஆராய்ச்சி செய்துவருவது இப் புதிய சங்கத்தின் நோக்கம். இச்சங்கத்தில் எல்லா ஆசிரியர்களும் சேரலாம். எல்லாரும் சேர்ந்து, அவரவர்களுடைய அனுபவங்களைத் தெரிந்தால்தான் நவீன முறைகளை அனுபவத்தில் கொண்டுவர முடியும்.

இச்சங்கத்தின் சார்பாக ஒரு வரவேற்புக்கமிட்டி ஒன்று நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இக் கமிட்டிக்குக் கனம் Dr. P. சுப்பராயன் அவர்கள் தலைமை வகிக்க ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார். நாளது அக்டோபர் 28உ யன்று லண்டன் நவீன முறை கல்விச் சங்கத்தின் அங்கத்தினர்களாகிய ரேக்டர் லாரின் ஜில்லியாகஸ், பீயர் போவே துரை, சால்டர் டேவீஸ் துரை யவர்களும் சென்னைக்கு விஜயம் செய்வதாகச் செய்தி கிடைத்திருக்கிறது. இப்பெரியார்களின் வரவேற்புக்காகவே, இவ்வரவேற்புக் கமிட்டி கூட்டப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் சென்னையில் 5 தினங்கள் தங்குவார்கள். அவ்வமயத்தில் நவீன கல்வி முறைகளைப் பற்றியும் புதுமுறைக் கல்வி ஆராய்ச்சி விஷயங்களைப் பற்றியும் சொற்பொழிவு நிகழ்த்துவார்கள். தவிர அக்டோபர் 30உ யன்று, ஒரு நவீன முறைக் கல்வி மகாநாடும் நடைபெறும். இம் மகாநாட்டுக்கு, ஆசிரியர்கள் அனைவரும் விஜயம் செய்வார்கள் என்று கருதப்படுகிறது. இம் மகாநாட்டுக்கு வர விரும்புவோர்களும், வரவேற்புக் கமிட்டியில் சேர விரும்புவோர்களும் சென்னைக் கிரிஸ்டியன் காலேஜ் ஹைஸ்கூல் தலைமை ஆசிரியர் ஸ்ரீமான் குருவில்லா ஜேகப் அவர்களுக்கு எழுதி மற்ற விவரங்கள் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

Wanted publishers to purchase the following manuscripts written by C. S. Ramaswamy Iyer, Retired Teacher and author of Child's History of India, Heroines of Ind, etc.

English Conversation Book I		for Class IV
do. do. Book II		do. V
Arithmetic for Beginners	...	in Tamil
Domestic Hygiene	...	in Tamil
Stories from Indian History	...	for Class V
Tamil Primer for Beginners	...	...

For terms, please write for outright purchase of the Copyright of the above

to The Editor of this Magazine or to:

C. S. RAMASWAMY IYER *(Retired Teacher)*

2/12-A, Alangatha Pillai Street : : Triplicane, Madras.

A NEW SERIES OF ENGLISH READERS FOR SCHOOLS IN INDIA

The Coronation English Readers

Edited by Prof. J. C. ROLLO, M.A.

Principal, Maharaja's College, Mysore

Primer, Part I (3rd Class)	Annas 3
Primer, Part II (4th Class)	Annas 3
Primer, Parts I & II	Annas 6
Book I (5th Class)	Annas 6
Book II (1st Form)	Annas 8

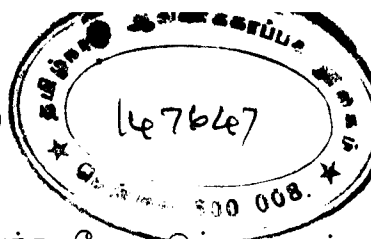
Books III & IV will be ready shortly.

The above series of English Readers are the result of thorough study of the present day needs of pupils learning English at the early stages. The books are well got up with many illustrations. A perusal of the books will convince any teacher of their special merits.

Applications for specimens from teachers will be attended to immediately.

B. G. PAUL & Co., Educational Publishers

12, Francis Joseph Street, G.T., MADRAS

7-வது தேன் இந்தியக் கல்வி வாரம்.

சென்ற ஆறு வருஷங்களாக நடத்தி வந்ததுபோல இவ்வருஷமும் தேன் இந்தியக் கல்வி வாரம் கொண்டாடுவதென்று தீர்மானித்து, மாகாணக் கல்வி வாரக் கமிட்டி ஒன்று கூட்டப்பட்டிருக்கிறது. இக்கமிட்டி பல கல்விச் சங்கங்களின் ஆதரவில் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வருஷம் இக்கொண்டாட்ட காலத்தில் ஆசிரியர்களும், ஜன சமூகத்தாரும், ஆலோசிக்கும் விஷயம், கல்வியும் இந்தியாவில் மாறும் என்பதாம். புதிய அரசாங்கத் திட்டத்தின்படி, மாகாணங்களுக்கு ஒருவாறாகச் சுதந்திரம் கிடைத்திருக்கிறது நமது நேயர்களுக்குத் தெரிந்ததே. இச்சுதந்திரத்தை நாம் சரிவர நிர்வகித்து, முன்னேற்றமடைய வேண்டுமானால், கல்வியறி யாமை யென்பதை அறவே ஒழிக்கவேண்டும். நமது பாலர்கள் அனை வருக்கும் கல்வி புகட்டுவதுமல்லாமல், கல்வி யறிவில்லாத வயதானவர் களையும் கல்வியறிவாளர்களாக்கவேண்டும். சுய ஆக்ஷி பயன்பட வேண்டு மானால் வாக்காளர்களுக்கு ராஜ்ய விஷயங்களைப்பற்றிச் சிந்திக்கும் சக்தி வேண்டும். தங்களது வாக்குரிமையைச் செவ்வனே செலுத்தும் சக்தி யிருந்தால்தான் சுய ஆக்ஷி பயன்படும். கல்வியறி யாமையை ஒழிக்க ஆசிரியர்களே முன் வரவேண்டும். இக்கல்வி வாரக்கொண்டாட் டத்தின் முக்கிய நோக்கம், கல்வியின் பயனை ஜனங்களுக்கு எடுத்துரைப் பதும், ஜனசமூகங்களில் கல்வியறி யாமை ஒழிக்கவேண்டு மென்னும் கிளர்ச்சி உண்டிபண்ணுவது ஒன்றும். இரண்டாவதாகத் தற்கால பள்ளிக் கூடங்கள் செய்துவரும் வேலையையும், பள்ளிக்கூடங்களின் குறைகளை யும் பொதுஜனங்களுக்கு எடுத்துரைப்பதுமாம்.

மத்திய கல்விவாரக் கமிட்டியார் கல்விவாரத்தின் நோக்கத்தையும், கல்விவாரம்கொண்டாடும் முறைகளைப்பற்றியும் ஒரு சிறு புஸ்தகம் தயாரித் திருக்கிறார். கல்வி வாரம் கொண்டாட விரும்புவோர், கடிதம் எழுதினால், ஒரு பிரதி அனுப்பப்படும். தவிர, மத்திய கல்வி வாரக் கமிட்டியார் சுவ ரில் ஒட்டும் கல்வி வார நோட்டீஸ்களும், கல்வியின் அவசியத்தைப்பற்றிப் பெற்றோர்களுக்கு விண்ணப்பமும் தயாரித்துவருகிறார்கள். ரூபாய் 3 அனுப்பினால் இவைகளெல்லாம் அனுப்பப்படும்.

கல்வி அபிவிருத்தி மிகவும் முக்கியமான தென்பது எல்லாருக்கும் தெரிந்ததே. கல்வி அபிவிருத்திக்காகத் தொண்டுபுரிவது ஆசிரியரின் முக்கிய கடமை. நம்மாகாணத்தில் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் இக் கல்வி வாரக் கொண்டாட்டம் கொண்டாடப்படும் என்றே நம்புகிறோம்.

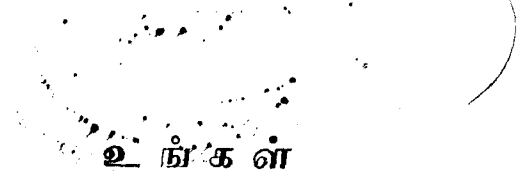
அடுத்த இதழ்.

அக்டோபர் மாதத்திய பாலர் கல்வி, ஒரு விசேஷப் பிரதியாக பிரசுரிக்கப்படும். இதில் கல்வி வார விஷயங்களும், நூதன கல்வி பற்றி யும் பெரியார்கள் எழுதிய பல கட்டுரைகளைக் காணலாம்.

TL
T15 M 21, N36PR
N37-25

நீங்கள் செலுத்துவது

மாதம் ஒரு ரூபாய்

வார்களுக்குக் கிடைப்பது

ரூ. 250-லிருந்து ரூ. 375-வரையில்

**தென் இந்திய ஆசிரியர்
ஐக்கிய காப்பு நிதியில்**

உடனே சேருங்கள்

41, சிங்கராச்சாரி தெரு,

திருவல்லிக்கேணி, மதுரை.

கௌரவ காரியதரிசி.